विना मृदं घटं कर्तुं कुलालश्च न च क्षमः ।
विना स्वर्णं स्वर्णकारः कुण्डलं कर्तुमक्षमः ॥ २९ ॥
एवं ते कथितं सर्व्वमाख्यानमतिदुर्लभं ।
जन्ममृत्युजराव्याधिशोकदुःखहरं परं ॥ ३० ॥
आराध्य सुचिरं कृष्णं यद्यत्कार्य्यं भवेन्नृणां ।
राधोपासनया तच्च भवेत् स्वल्पेन कालतः ॥ ३१ ॥
तस्यापि मायया सार्द्धं सर्व्वं विश्वं महामुने ।
विष्णुमाया भगवती कृपां यं यं करोति च ॥ ३२ ॥
स च प्राप्नोति कृष्णञ्च तद्भक्तिदास्यमीप्सितं ।
इत्येवं कथितं सर्व्वं परञ्च सुखमोक्षदं ॥
नीतिसारञ्च शुभदं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ २४ ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे द्वितीयरात्रे शिवनारदसंवाद भक्तिज्ञानकथने राधाप्रशंसा नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

सप्तमोऽध्यायः ॥

श्रीनारद उवाच ।

भक्तिज्ञानं श्रुतं नाथ परमाद्भुतमीप्सितं ।
मुक्तिज्ञानविधानञ्च विस्तीर्णं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

लीनता हरिपादाब्जे मुक्तिरित्यभिधीयते ।
इदमेव हि निर्व्वाणं वैष्णवानामसम्मतं ॥ २ ॥